

נפרדים מהרווי

הרווי נולד בלידס, אנגליה, בנובמבר 1935, להוריו קטרין ושלמה (סולומון), אח צעיר לג'פרי, שב-2009 ביקש להיקבר כאן.

הרווי הגיע למשק ב-1957, דרך מעין צבי, בגרעין ה'. הוא סיפר בגאווה שנפל בחלקו להשתתף במשלחת מטעם הגרעין, יחד עם דוט וכוכבה (אסטל), שבאה לבקר כאן את השליח שלהם בעבר ב"הבונים" אנגליה - שמואל חצור. הם התאהבו במקום ובחברים, והמליצו לגרעין ה' להגיע הנה. כאן הוא פגש את רותי, והם נישאו כעבור שנתיים.

המשפחה גדלה כשבאו לעולם איילה, יובל, שר ולימור.

הרווי עבד כעשר שנים בפלחה, לאחר מכן במוסך, במפעל הבונים וב"גמדא-כור", עם אדי נמנוב. בשנות השבעים הוא דיווח בשמחה ובסיפוק על יצוא מכוניות הצעצוע ממגוון דגמים ליפן, פינלנד, אירלנד ועוד. כן היה חבר שנים רבות בוועדת תחבורה, וסדרן עבודה. הוא היה ציוני נלהב, ותרומתו לבניין הארץ והקיבוץ הייתה חשובה לו מאוד, יחד עם מודעות לחשיבות החינוך, ושימור הזיכרון למען הדורות הבאים.

אדם איכפתי, שאהב להתבטא בפומבי, ופרסם ב"דברי" חוויות מעניינות מהמילואים בג'נין, בעיר ובמחנה הפליטים, בכפרים בלבנון, ועוד. כשראה איך מתייחסים הערבים לפליטים הפלשתינאים – אחיהם – שומרים אותם בעוני מחפיר ככלי מיקוח פוליטי, הוא הגיע למסקנה שאין סיכוי לשלום.

הרווי פירסם גם מחשבות על החברה בקיבוץ, על החינוך, חשיבות שמירת הקרקעות שלנו, סיפורים על ההיסטוריה של הקבוץ ושל גרעין ה', ועוד. לא תמיד רווה נחת ממה שקורה, וידע להביע את הכעס.

ב-1991 בהיותו גרוש, הוא פגש את רייצ'ל מיראון. האהבה בין הג'נטלמן הבריטי והאמריקאית התוססת והיפה פרחה, רייצ'ל עברה לכפר הנשיא, ויחד בנו בית חם, מרווח ואסתטי.

כשנכנס לחיינו האינטרנט, הרווי נהנה לספק את סקרנותו ואת הצורך שלו במפגשים עם מגוון אנשים. הוא התאפיין באכפתיות פוליטית רבה, ואהב לפרסם את דעותיו. כך הוא 'פגש' אנשים ונשים מכל העולם, למד הרבה מסיפוריהם, ונלחם ככל יכולתו למען השם הטוב של ישראל, כנגד העיוותים בתקשורת, הן בארצות ערב והן בארה"ב ובאירופה. הוא כאב את ההסברה הישראלית העלובה, והיה גאה בתרומתו.

הוא הצטרף לסדנת הסברה, קבוצה איכפתית שפונה בהתנדבות למדיה העולמית ולאנשי ממשל בכירים, ונלחם כנגד השקרים שמופצים נגדנו.

גם המצב הפוליטי הפנימי הכאיב לו, הפילוג בעם, והשנאה - בעיקר של הקשת המזרחית - כלפי הקיבוצים. הרבי השתמש בכל במה שעידן התקשורת איפשר לו. גם כשחלה ונחלש פיזית, המשיך לפרסם את דעותיו. הוא מחה בכאב נגד העוול של הקיצוץ בפנסיה לגימלאים, עליו הוחלט בקיבוץ. עד הימים האחרונים פירסם את דעותיו ומחשבותיו, גם באתר של הקיבוץ.

הרווי היה חולה זמן רב, ונלחם בגבורה בזמן הטיפולים הלא קלים. רייצ'ל ליוותה אותו במסירות, באהבה רבה ובהערכה. צוות הרווחה ליווה, ובזמן האחרון הצטרפה מריוויק, שטיפלה בו בשקט ובעדינות.

לכל בני המשפחה – אנו משתתפים בצערכם.

נוח בשלום על משכבך, הרווי.

רחל גינת

